

Sley POHJANMAA & SAKSA

**Valmistautuminen läheisen ihmisen
kuolemaan**

Nehustan ja krusifiksi

2/2024

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Peltolankaari 15 B 15, 90230 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2024

Sley POHJANMAA & SAKSA

Kevätmyrsky

Jos menneen talven uutisista ei ole puuttunut vauhtia eikä vaarallisia tilanteita, niin ei kirkollista uutiskenttääkään voi tylsäksi haukkua. Ensin puhutti viimesyksyinen pappisvihkimys Pietarissa. Siellähän oli mukana kaksi meidänkin työntekijäämme. Seuraavan uutispommin räjäytti piispainkokous itse, kun se julkaisi oman ehdotuksensa avioliittosolmun ratkaisemiseksi kirkossa. Kun yhteisiä asioita hoidetaan, täytyy tehdä kompromisseja. Poliitikassa asiat menevät jutturaan, jos kukaan ei anna periksi. Äskettäin kerroin erälle saksalaisille tuttaville Suomen alueluovutuksista viime sotien jälkeen. Seurasi kysymys: Vieläkö kysymys rajoista on vaikea? Vastasin, että ei ole. Koskaan ei päästä rauhaan, jos jokainen pitää vaatimuksistaan kiinni, jos ei voida antaa anteeksi ja suostuta unohtamaan. Sikäli kun on kyse meidän ihmisten asioista, kompromissihalua pitää olla. Kun puhutaan uskonopista, tilanne on toinen. Toisen omaisuudesta täytyy pitää erityisen hyvää huolta, ja uskonsisällössä on kyse paljon enemmän kuin meidän keksinnöistämme. Kirkon haltuun on annettu pelastuksen evankeliumi. Tämän aarteen varjelijana kirkko on onnistunut milloin paremmin, milloin huonommin. Aina kun on innostuttu jostakin muusta kuin evankeliumista, seurauksena on ollut pienenevät jumalanpalvelusseudakunnat ja itsensä tarpeettomaksi tekevä kirkko. Havainnot maailmalta todistavat tästä. Entä se avioliitto? Kristitty kysyy, onko ihmisen Luojalla sanottavaa asiasta. Jos on, silloin

totellaan. Olen usein ihmetelty, millä rohkoudella Uuden testamentin kirjeissä opastetaan äskettäin kristityiksi kääntyneitä, joilla on vielä jäljellä piintymiä entisestä elämäntavastaan. Esimerkiksi tessalonikalaisille kirjoitetaan: *”Sen tähden se, joka kääntää selkänsä näille ohjeille, ei käännä selkäänsä ihmiselle vaan Jumalalle, joka antaa teihin Pyhän Hengensä.”* ”Näissä ohjeissa” on paljon sellaista, missä jokainen meistä joutuu pienelle paikalle. Silti kristitty ei voi kääntää niille selkäänsä. Voimme olla yhteydenrakentajia, konservatiiveja, liberaaleja, homofoobikoita tai melkein kaikkea suvaitsevia. Kuitenkin vasta evankeliumi tekee meistä kristittyjä. Silloin osataan kuulla oikein apostoli Paavalin tärkein viesti. Se ei ollut avioliittokysymys, niin horjumattomasti kuin hän sitäkin opettaa. Paavalin rakain sanoma kuullaan tässä: *”Varma on tämä sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.”* Toiseksi ja kolmanneksi suurimman paikat on kuulemma myös jo varattu. Vaikkei tässäkin lajissa pääsisi mitalisijoille, Kristuksen pelastamien joukkoon mahtuu vielä. Jää siksi hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Valmistautuminen läheisen ihmisen kuolemaan

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

lankaikkisen elämän tärkeys korostui keskiajan kuolemisen taito -oppaiden ohjeissa, joissa perheenjäsenten ja ystävien koettiin häiritsevän kuolevan keskittymistä tuonpuoleiseen. Tuossa oudossa opetuksessa oli kyse voimakkaasta halusta ohjata kristittyä taivaan perimiseen ja elämän täyttymykseen.

Taivaan tärkeys on syytä pitää mielessä tänäänkin kuoleman läheisyydessä. Lähtevä voi itsekin helpottaa laatimalla ”sielunhoitotestamentin”, jossa ilmaistaan, miten hän toivoo sielulleen ravintoa ja lohdutusta. Toivomuksen toteuttamista helpottaa kristitty saattaja, jolla on eri tehtäviä riippuen kuolevan tilasta. Ensiksi hänen tulee kuunnella ja kertoa evankeliumi. Toiseksi saattaja vierailee lähtevän luona, yleensä sairaalassa. Kolmanneksi viimeinen tehtävä on kuolinvuoteen äärellä.

1. Empatia, kuunteleminen

Hyvän sanoman kertominen alkaa läsnäolosta ja kuuntelemisesta – ajan antamisesta lähtevälle. Raamatun kertomus laupiaasta samarialaisesta on hyvä esimerkki. ”... hänen tuli tätä (ryöstettyä miestä) sääli.” Empatian eli huolenpidon osoittamisen tekee mahdolliseksi eläytymiskyky, jonka avulla tavoitamme lähimmäisen tunnetilan. Myötätunto auttaa pääsemään sisälle toisen suruun ja iloon – tätä empatia tarkoittaa.

Myötätunnon osoitus merkitsee paljon. Meille kerrotaan, että Veronica näki kärsivän Jeesuksen, otti liinan ja painoi sen hänen kasvojaan vasten. Ristin miehen näkeminen liikutti häntä, ja hänen myötätuntonsa kasvoi rakkauden teoksi. Raamattu itsekin tunnustaa vähäisten tekojen arvon: ”Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen

raikasta vettä vain siksi, että tämä on opetuslapsi – totisesti: hän ei jää palkkaansa vaille.” (Matt. 10:42). Empatiaan kuuluvat kuunteleminen ja läsnäolo. Silti saattaja avaa tietä eteenpäin. ja tätä lähtevä itsekin toivoo. Koska hän miettii kuolemaa, ei ole väärin auttaa häntä kertomaan ajatuksistaan ja elämän kalleimmasta asiasta. Tästä keskustelun mahdollisuudesta monet kuolevat ovat iloinneet.

2. Evankeliumin kertominen

Silta kuuntelemisesta hengelliseen keskusteluun rakentuu usein kysymyksellä, onko usko antanut sinulle voimia elämäsi aikana? Tunnetko nyt Jumalan hyvyden? Nämä kysymykset johtavat usein pyhään hetkeen, jolloin saat paljastaa salaisuuden.

Voit kertoa, ettei Jumala kulje vain rinnalla, vaan hän haavoittuu kivuistamme ja pelostamme. Hän tulee jopa kadotetuksi ja Jumalan hylkäämäksi nähdessään, minkä surkean osan olemme saaneet langenneessa maailmassa. Mikä helpotus! Kuolema muuttuu Jumalan rakkauden tähden tieksi elämään. Lähtevä on sairaalassa, hoitolaitoksessa tai kodissaan kuin synnytyssalissa, jossa vietetään juhlaa!

Jumalan nimen paljastamista helpottaa tietoisuus siitä, että olet kristitty, autuuden tien kuljija. Potilas odottaa, mitä sinulla on sanottavana kuolemasta. Hän kaipaa tietoa, miten Jumalan rakkauden ja sovituksen saa omaan elämään juuri lähdön vaiheessa. Salaisuuden paljastamiseksi on tärkeää, että tunnet Raamatun opetuksen Vaapahtajasta, syntien sovitukselta ja siitä, miten hänet saadaan omaksi. Etkä vain tunne sanaa, vaan myös itse elät sovitukselta ja anteeksiannosta.

3. Kuoleman läheisyys synnyttää haasteen

Aina keskustelu lähtevän kanssa ei suju toivotulla tavalla. Kuoleman läheisyys voi muuttaa käytöksen. Hän tulee pelokkaaksi, on vaikea eikä pidä siitä, että häntä puhutellaan. Elämästä luopuminen tekee kyllästyneeksi, oikulliseksi ja ajoittain jopa äreämieliseksi. Jotkut sulkeutuvat omiin oloihinsa, sillä he pelkäävät tulevaisuutta sairautensa ja kuoleman tähden pidentyiksi huonoina ihmisenä ja Jumalan pilkkaajina.

Kuolinvuoteen äärellä saattaa myös paljastua, että me ihmiset olemme toisillemme taakana. Valitettavasti tämäkin on totta. Ellei näin olisi, Jeesus ei olisi sanonut vuorisaarnassa: *”Mutta teille, jotka minua kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat.”* (Luuk. 6:27). Ne, jotka tuottavat huolta ja ovat riesana, kertovat totuuden itseltään. Ehkä hankala tilanne muistuttaa, että itsekin tarvitsemme armon sanaa Jumalasta. Vaikeus johtaa usein oivallukseen: keskinäinen yhteytemme ei perustu mielihyvään. Kun emme saa kaipaamaamme hyvää, jäljelle jää armahdus.

Sairaus ja kuoleman läheisyys nostavat usein pintaan asioita, joihin keskustelu tuo avun ja huojennuksen. Lähtevän ahdistus ei ole vain tunnetasolla ja väärissä valinnoissa. Tästä syystä taakka ei poistu ikävän muiston läpikäymisestä huolimatta, vaan jatkuu. On sielun hätää, hajaannusta ja levottomuutta, joihin rippi tuo avun. Tätä sielun huojennuksen mahdollisuutta saattajan on hyvä tarjota. Ripin toimittaminen liittyy luontevasti sairaan ehtoolliseen. Myös sinä saat kristittyinä keskustella ja lohduttaa omantunnon vaivasta kärsivää lähimmäistä Jumalan sanalla, ja tämäkin keskustelu on tärkeä evankeliumin kanava.

4. Kuolinvuoteen äärellä juuri ennen lähtöä

Kun lähtevän aika on kulumassa loppuun, lue tekstejä, jotka ovat olleet kuolevalle avuksi elämän aikana. Kertaa kymmentä käskyä, Kristuksen sanoja ristillä, kärsimyskertomusta ja uskovien kuolinkertomuksia lähtevän tilan mukaan. Näytä kuolevalle Ristiinnaulitun kuvaa. Kerro kastekynttilän merkityksestä. *”Sinun käsiisi minä annan henkeni”* ovat myös kristityn lähtösanat. Jeesus oli syytön kärsimykseen ja silti hän kuoli toisten puolesta. Siksi lähtevä saa jättää armahdettuna itsensä, ruumiinsa, sielunsa ja rakkaat läheisensä Isän haltuun.

Evankeliumin, ripin ja ehtoollisen apu ei kosketa vain kuolevaa. Ne toteutuvat ehtoollisen vietselössä myös omaisia varten. Siksi heidätkin on hyvä kutsua anteeksiannon ja yhteyden osallisuuteen yhdessä lähtevän kanssa. Näin viime hetkestä tulee juhla, joka vahvistaa toivoa: me odotamme yhdessä tulevaa elämää ja jälleennäkemistä.

Kristityn saattajan osa on mitä arvokkain. Saat välittää sanoman siitä, että kuoleman keskellä on toinen todellisuus. Evankeliumin voimasta elämän hyvyys ja merkitys säilyvät ajallisen hyvän menettämisestä huolimatta. Tämä on kallis oppimme, jonka toteutumiseen voit johdattaa lähtevää kuoleman läheisyydessä.

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

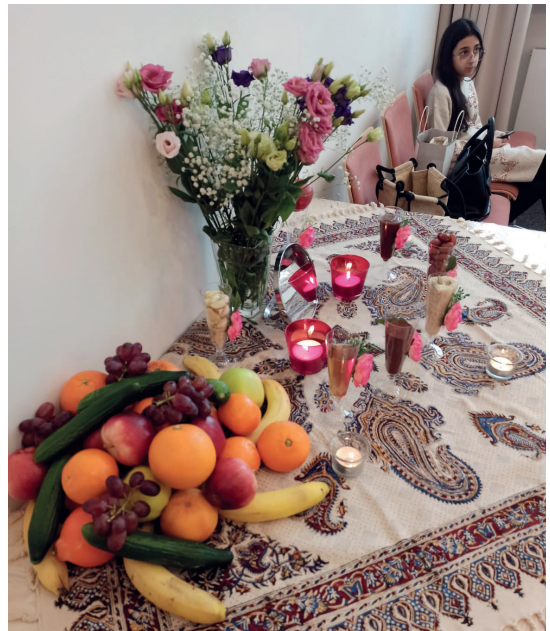
Lähetiltä

Täälläkin poltetaan hiljaisena lauantaina pääsiäiskokkoja. Tietysti piti käydä katsomassa, miten kotikyläni kokko sytytty. Auringon laskiessa mahtipontinen musiikki alkoi soida. Palomiehet sytyttivät valtavan röykkiön eri puolilta polttonestettä säästelemättä. Liekit hulmahtivat korkeuksiin. Monituhatpäinen yleisö oli kokoontunut seuraamaan vaikuttavaa tulinäytelmää. Pääsiäiskokot ovat yksi esimerkki vuosisataisesta kristillisestä kulttuurista: Kristus lepää hiljaisena lauantaina haudassaan, pimeyden voimat ovat liikkeellä ja kansa pitää tulilla pimeyttä loitolla. Kristinuskon pitkä vaikutus näkyy monin tavoin saksalaisessa tapakulttuurissa, vaikkei tapojen kristillisiä juuria enää tunnistettaisikaan. Pohjoismaista tuleva aistii Saksassa tietynlaisen peruskonservatiivisuuden. Esimerkiksi siinä, että helluntain jälkeen ei tule arkimaanantai vaan helluntaimaanantai, niinkuin meilläkin 52 vuottasitten.

Pääsiäisen lähelle osui iranilaisten tärkein juhla nouruz (”uusi päivä”) eli persialainen uusi vuosi. Sitä vietetään aina tarkasti kevätpäiväntasauksen aikaan, vieläpä kellonajan tarkkuudella. Tänä vuonna se osui klo 4:ään aamulla. Eräs iranilainen kertoi, että heidän perheensä nukkuu yön, mutta neljältä herätään toivottamaan ”nouruz mobarak”

(siunattua uuttavuotta) ja sitten mennään vielä nukkumaan. Nouruzia vietetään perheen ja suvun juhlan ja se kestää jopa 13 päivää. Koska melkein kaikki seurakuntalaisemme on repäisty irti suvutaan, järjestimme kirkossa nouruzin. Persialainen musiikki soi ja jotkut tanssivat kansantansseja. Minutkin narrattiin hetkeksi mukaan paikalliseen letkajenkkaan. Muutama henkilö oli valmistanut perinteisiä ruokia sekä kattanut ”seitsemän sinin pöydän”. Pöydälle oli koottu vähintään seitsemän farsin kielen sin-kirjaimella alkavaa asiaa, jotka symbolisoivat jotakin hyvää ja uuteen vuoteen liittyvää, kuten rohkeutta, siunausta, turvaa, satoa, kärsivällisyyttä, elämäniloa ja terveyttä. Nouruz houkutteli myös joitakin tulemaan ensimmäistä kertaa kirkkoon. Toivottavasti tulevat toistekin!

Huhtikuun lopulla järjestettiin Lüneburgin nummalueella sijaitsevassa Ehrhornin leirikeskukseen viikonloppuleiri seurakunnan saksalaisille ja persialaisille. Tehtäväni oli luotsata 10-henkinen iranilaisryhmä junilla leirikeskukseen. Näpärimmin meitä taisi lopulta johtaa ryhmäämme kuulunut teinityttö. Hampurin päärautatiease-

malla oli nimittäin tapahtunut onnettomuus ja miljoonakaupungin joukkoliikenne oli totaalissa kaaoksessa. Matkamme olisi pitänyt kestää tunnin, mutta perille pääsimme 7 tunnin harhailun jälkeen. Vähän olin huolissani kahdesta 10-vuotiaasta, mutta turhaan. Että olimmeko kireitä? Vielä mitä: ”*Khosh gozasht*” – se oli hauskaa! ”*Pastori, me iranilaiset olemme tottuneet tällaiseen!*” Sunnuntaina osallistuimme jumalanpalvelukseen eräässä alueen kirkoista. Menin istumaan hiljattain Saksaan saapuneen isän sekä hänen poikansa viereen, koska tiesin, että mies ei osannut vielä saksaa eikä oikein tuntenut jumalanpalvelustakaan. Minäkään en osaa vielä farsia niin, että olisin voinut juuri mitään kääntää, mutta jo se merkitsee, että joku tulee viereen, näyttää, mistä lauletaan ja esimerkiksi osoittaa, milloin seisotaan, istutaan tai polvistutaan. Tällaiset tilanteet rohkaisevat minua, kuntuskastun oman kielitaitoni heikkouteen: Huononkin farsin sokeltaminen on parempi kuin paras saksa ihmiselle, joka ei sitä kerta kaikkiaan osaa.

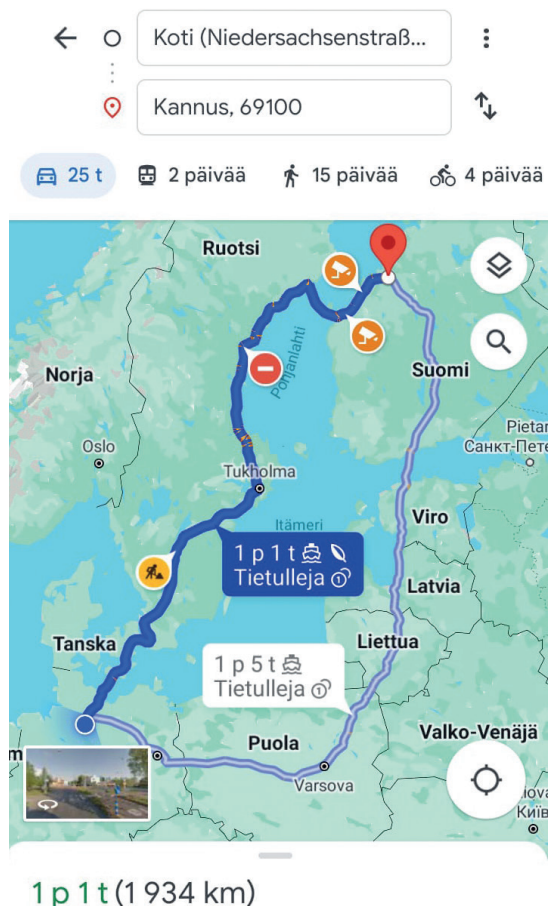
Välillä pitää riuhtaista itsensä irti tietokoneelta ja lähteä tuulettumaan lähimaastoon. Sieltä historiasta kiinnostunut löytääkin kaikenlaista. Ihmiskasutuksesta on jälkiä melkein 4000 vuoden ajalta ja nimi Stelle mainitaan ensimmäistä kertaa vuonna 1197. Pyöräillessä tuli vastaan ns. Napoleonin silta. Vanha posti- ja kauppatie kulki tuosta läheltä ja tämä oli yksi sen silloista. Kansan suussa elää tarina siitä, että Napoleon olisi ylittänyt sillan marssiessaan kohti itää ja pakovärvätessään miehiä suureen armeijaansa.

Kevällä olin neljään otteeseen ”Suomessa”: huhtikuussa ihan oikeasti, kun kävin lomasella Kälviällä ja Kotkassa ja yritin samalla viettää hisukseen 50-vuotispäivääni. Eihän se ihan hisukseen mennyt. Kiitos vielä kaikille, jotka ilahdutitte läsnäolollanne puolivuosisataavuotiasta! Muut kerrat olivat virtuaalisia. Alkupalvesta oli

hauska kuvailla työtämme kälviäläiselle lähetysväelle sekä keväämmällä Raahen lähetyspiiriläisille. Ja olihan vielä Kannuksen monikymmenpäinen rippikoululaisten joukko, joille myös yritin kertoa, miksi ja miten lähetystyötä täällä tehdään. Uskokaapa pois: Lähetykselle on tärkeää, että meillä on tämä vuorovaikutus olemassa. Toivottavasti myös te näette olevanne mukana tässä työssä, kun rukouksella lähettin teidän puolesta ja uhraatte omastanne.

Liitän tähän vielä Google Maps -kuvan, jolla havainnollistin kannuslaisille, missä olen: matkaa sieltä 1.934 km. Jos saisi ajaa yötä päivää eikä lauttoja pitäisi odotella, automattika kestäisi vuorokauden ja yhden tunnin!

Pasi Palmu

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sley'n tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempana!

Kuka olet, mistä tulet ja miten aikasi kuluu?

Olen Farideh ja tulen Iranista. Perheeseeni kuuluu jo eläkkeellä oleva aviomies. Meillä on kaksi aikuista lasta, 39-vuotias tytär ja 36-vuotias poika. Molemmilla on perhe. Tytär on ammatiltaan graafikko ja poika työskentelee Amazonin palveluksessa. Minä olin Iranissa kotirouva. Nyt minulla on täysi työ käydä saksan kielikurssia!

Mitä harrastat?

Luen mielelläni farsinkielistä kirjallisuutta sekä Raamattua. Pelaan pelejä ja teen kävelylenkkejä.

Miten olet mukana seurakunnan toiminnassa?

(Haastattelijan vastaus: Farideh on miehen kanssa säännöllinen kirkossakävijä. Haastattelupäivänä hän luki tekstit. Yleensä he jäävät jumalanpalvelusten jälkeen vielä raamattuopetukseenkin. He myös osallistuvat leireille, joille houkuttelevat jälkipolveikin mukaan.

Mikä on saanut sinut mukaan hengelliseen toimintaan?

Osallistuin vuonna 2006 vanhempieni kanssa pyhiinvaellukselle Mekkaan. Katselin, kuinka ihmiset kiersivät kiveä. Ajattelin, että tähän on epäjumalanpalvelusta. Aloin rukoilla Jumalaa, että hän näyttäisi minulle, kuka todella on. Olin lukenut paljon Koraania ja käynyt koraanikouluakin. Ihmettelin, miksi sitä täytyi lukea kielellä, jota en ymmärtänyt. Minua myös alkoi vaivata naisten oikeuksien puuttuminen. Kaikkiin tärkeisiin päätöksiin täytyy kysyä lupa omalta mieheltä. Äidillä ei ole oikeutta lapseensa, vain isällä. Tyttäreni oli muuttanut Saksaan 2015 ja seuraavana vuonna hän oli kääntynyt kristityksi. Hän kertoi puhelimesta kristinuskosta. Muutimme mieheni kanssa heidän perässään. Kristitty minusta tuli vuonna 2017.

Onkomielessäsi jokin raamatunkohta tai hengellinen löytö, jonka haluaisit jakaa lukijoiden kanssa?

Sydäntäni puhuttelee kovin Jeesuksen rukous, kun häntä ristiinnaulitaan: ”Isä, anna heille anteeksi.” Minulle tärkeää on se, että kristinusko perustuu rakkauteen: Jumalan rakkauteen meitä kohtaan, ja sitten meidän tehtävämme on rakastaa toisia.

Haluaisitko sanoa jotakin suomalaisille kristityille?

Olen loputtoman kiitollinen, että Suomesta tulee tänne ihmisiä, jotka ovat valmiit oppimaan farsia ja opettamaan meitä äidinkielellämme. Kiitän Jumalaa, että olette lähettäneet tänne pastori Markon, rouva Siirin ja pastori Pasin.

Pasilta

Huhtikuussa kokoontui joukko iranilaisia, saksalaisia ja suomalaisia kristittyjä Ehrhorniin, Lüneburgin nummialueen laidalle. Päätöshetkessä kysyttiin, mistä erityisesti oltiin iloittu viikonlopun aikana. ”Yhteydestä”, vastasivat useimmat. Sopi oikein hyvin leirin aiheeseen, sillä se oli seurakunta.

Toukokuun puolivälissä saimme vieraita Suomesta, kun viisi opiskelijaikäistä halusi tutustua lähetystyöhön Saksassa. He jakoivat kutsuja lauantain kansainväliseen iltaan, jossa pitivät myös lyhyitä puheita. Sunnuntaina oli ohjelmassa pyhäkoulun pito ja maanantaina vierailimme iranilaisessa kodissa. Tähän ns. EO:n aktioon liitimme myös Luther-matkaosuuden. Kuljimme tärkeimmillä Luther-paikoilla ja kertosimme uskonpuhdistuksen ydinasiat. Kuvassa ryhmä Wittenbergin linnan-kirkossa, jonka oveen Martti Luther naulasi 95 teesiään anekauppaa vastaan 31.10.1517. Tärkeintä näissä aktioissa lienee se, että lähetysten tuli sytyä ja vahvistuu opiskelijoiden parissa. – Koskaan ei tiedä, kuka saa ratkaisevan sytykkeen tällaisesta reissusta!

Johannekselta

Armon kappelilla vietettiin Pasi Palmun 50 vuotispäiviä. Markku Niemelä pitää puhetta Pasille.

Evangelisten aikuisten leirillä Ohtakarissa perehdyttiin alkuseurakunnan maisemiin.

27.4. vietettiin Kansanlähetyksen, Sleyn ja Suomen raamattuo-piston yhteistä iltapäivää Armon kappelilla. Ihmisiä tuli mukavasti ja yhteyttä haluttiin rakentaa. Kuvassa järjestöjen edustajat Johannes Häkämies, Unto Pulkkinen ja Marko Mitronen.

JEESUKSEN VALOSSA

Juhannusaaton juhla Ohtakarintie leirikeskuksessa pe 21.6.2024aD

Klo 17 Lipunnosto ja juhannusaaton messu

Liturgi - Lasse Nikkarikoski, saarna - Jiska Gröhn, Kanttori - Veli-Matti Erkkilä
Pyhäkoulu - Leena Ylimäki

Klo 18.30 iltapala ja kokko

Hinta 10e euroa

Klo 19.30 Kanteleen kansan juhannusseurat

Terttu Passoja, Annu-Elina Erkkilä ja Veli Männistö,

ILLAN PÄÄTTÄÄ INNEA-YHTYEEN KONSERTTI

Kokkolalaisen naisduon koskettavaa musiikkia Jumalan armosta kaiken ikäisille

Osoite: Ohtakarintie 1030, 68230 Lohtaja

Arilta

Seinäjoen Hyvän Paimenen kappeli täyttyi sukulaisista ja ystävistä 25.5.2024, kun Etelä-Pohjanmaan piirin pastori Esa Luomaranta siirtyi Sley'n "reserviin" 40 aktiivipalvelusvuoden jälkeen. Kuva: Paula Välimäki

Esan puuhastelut eläkemiehenä alkavat kesämökin maalaus-urakalla ja muilla mukavilla kesätouhuilla. Kuva: Paula Välimäki

Sleyn viimeinen piiri-
sihteeri Matti Rintala sai
Seinäjoella Hyvän Paime-
nen kappelissa 16.5.2024
Ari Juupaluoman ojen-
tamana Etelä-Pohjan-
maan piirin tervehdyksen
ja tarpeellisen työka-
lun eläkepäiviä var-
ten. Kuva: Virpi Skytte

Ari Einari kiittää kaikkia työn tukijoita ja toukokuussa 2024 merkkipäivänä muis-
taneita. *"Jatkamme matkaa yhdessä alatien kulkijoina mutta autuuden nautinnos-
sa."* Kuvaaja: Johanna Saine

Nehustan ja krusifiksi

Ari Juupaluoma, Sley Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Käärme on yleensä pahan vertauskuva ja kirouksen merkki. Nehustan oli pronssikäärme, jonka Mooses kohotti autiomaassa pelastuksen merkiksi. Kun myrkkykäärmeet priivat kuolettavasti kansaa, Herra käski tehdä pronssikäärmeen ihmisten avuksi.

Mooses rukoili kansan puolesta, ja Herra sanoi Moosekselle: *”Tee käärmeen kuva ja pane se tangon päähän. Jokainen pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.”* Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat pureet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon. (4.Moos.21:8–9)

Kuningas Hiskia hävitti Nehustanin, koska käärmeen kuvasta tuli epäjumala ja palvonnan kohde. Se, mikä on annettu meille avuksi ja lahjaksi, ei ole Auttajaa ja Lahjoittajaa suurempi. Siksi kaikki se, mikä pyrkii elävän Jumalan rinnalle tai yläpuolelle, on hylättävä ja tuhattava vahingollisena vallan käyttäjänä.

Hiskia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen esi-isänsä Daavid oli tehnyt. Hän hajotti uhrikukkuloiden alttarit, murskasi kivipatsaat ja kaatoi asera-tarhat. Myös Mooseksen tekemän pronssikäärmeen hän löi palasiksi. Aina niihin päiviin asti israelilaiset olivat polttaneet uhreja tälle käärmeelle, jota kutsuttiin Nehustaniksi. (2.Kun.18:3–4)

Käärme puussa

Käärmeen kuva tangon päässä on esikuva Jeesuksesta, joka syntisten ihmisten puolesta kirottuna ristinpuussa voitti meille vapauden kaiken pahan vallasta.

Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kirouksesta tulemalla itse kirotuksi meidän sijastamme, niin kuin on kirjoitettu: *”Kirottu on jokainen, joka on ripustettu paaluun.”* (Gal.3:13)

Jumala tuomitsi Jeesuksessa ihmisten synnit. Jumala teki Jeesuksen synniksi. Jeesuksesta tehtiin “käärme”, joka tuomittiin puuhun ripustamalla. Jumala siirsi kaikki meidän syntimme Jeesukseen. Silloin Jeesus oli kaikista suurin syntinen. Hänen päällensä olevat meidän syntimme tulivat tuhotuiksi meille vahinkoa tuottamatta.

Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. (2.Kor.5:21)

Jeesus ei ollut syntinen eikä koskaan tehnyt itse syntiä mutta hän kantoi ruumiissaan meidän syntimme ristinpuulle ja sai aikaan kertakaikkisen sovituksen synneistämme.

Kärsihän Kristuskin teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään. – Hän ei syntiä tehnyt, hänen suustaan ei valhetta kuultu. Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle.” Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.” (1.Piet.2:21–24)

Anteeksiannon varjossa

Jeesuksenveressä on syntien anteeksiantokaikkea varten ja Jeesuksen veri puhdistaa kaikista synnistä. Jeesuksen veri tuo syntien sovituksen

ja anteeksiannon uskossa vastaanotettavaksi.

Hänet Jumala on asettanut sovitushriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa. Pitkämielisyydessään hän jätti menneen ajan synnit rankaisematta, mutta nyt meidän aikanamme hän osoittaa vanhurskautesa: hän on itse vanhurskas ja tekee vanhurskaaksi sen, joka uskoo Jeesukseen. (Room.3:25–26)

Kaikki ihmiset ovat synnin tekijöitä ja turmeltuneita, mutta kaikki, jotka uskovat Jeesukseen, saavat Jeesuksen Kristuksen ansiosta kaiken anteeksi ja heidät katsotaan Jumalan kanssa yhteen sopiviksi ihmisiksi. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. (Room.3:22–24)

Niin kuin siis yhden ainoan rikkomus tuotti kaikille ihmisille kadotustuomion, niin riittää yhden ainoan vanhurskas teko antamaan kaikille ihmisille vanhurskauden ja elämän. Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita. (Room.5:18–19)

Elämän puu

Käärme, joka muistuttaa syntiinlankeemuksesta, on kirouksen merkki. Kirotnu käärmeen puu sai uuden merkityksen, kun Jeesus naulattiin ristinpuuhun kirottujen paikalle. Golgatan risti, jota krusifiksi kuvaa, on voiton merkki. Sen käärmeen pää, joka puri ihmiskuntaa kuolettavasti, on nyt murskattu.

Herra Jumala sanoi käärmeelle: – Koska tämän teit, olet kirottu. Toisin kuin muut eläimet, karja ja pedot, sinun on madeltava vatsallasi ja syötävä maan tomua niin kauan kuin elät. Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen

on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän. (1.Moos.3:14–15)

Suuresti häväistyä, kirottua ja kertakaikisen uhrin antanutta Jeesusta, me korotamme ja ylistämme nyt ylösnoussena Herrana ja kunnian Kuninkaana.

”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” Ei Jumala lähettänyt Poikansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. (Joh.3:14–18)

Herra Jeesus Kristus teki rististä, kirouksen ja kuoleman puusta, elämän puun, jonka hedelmistä Kristukseen uskovat saavat Jumalan siunauksen jo täällä ajassa ja kerran iankaikkisuudessa.

Kaupungin valtakadulla, virran haarojen keskellä kasvoi elämän puu. Puu antaa vuodessa kahdettoista hedelmät, uuden sadon kerran kuukaudessa, ja sen lehdistä kansat saavat terveyden. Mikään ei enää ole kirouksen kahleissa. Kaupungissa on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja kaikki palvelevat Jumalaa. He saavat nähdä hänen kasvonsa, ja heidän otsassaan on hänen nimensä. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun tai auringon valoa, sillä Herra Jumala on heidän valonsa. He hallitsevat kuninkaina aina ja ikuisesti. (Ilm.22:2–5) ☩

Kuva: Eeva-Liisa Luoto

Taloudesta ja tulevaisuudesta

Sleyn työssä on tämän kevään aikana näkynyt mukavia merkkejä. Monin paikoin ihmisiä on kokoonnutunut tilaisuuksiimme enemmän kuin aiemmin, ja aivan uusiakin on uskaltanut mukaan. Johtuuko se epävarmasta maailmanajasta vai siitä, että opillisten kysymysten ravistellessa kirkkoa ihmiset etsivät vakautta? Vai onko kyse Jumalan antamasta hiljaisesta herätyksestä? Oli miten oli, tästä iloitsemme! Mutta ilon aihe on sekin, että vapaaehtoinen kannatus on jatkanut kasvuaan. Tärkeää tämä on siksi, että jotkut seurakunnat (ei meidän alueellamme) ovat vähentäneet teologisista syistä Sleyn saamaa tukea. Toisaalta jotkut ovat ehkä samasta syystä kasvattaneet taloudellista kannatustaan.

Muutama päivä sitten kotonani käväisi erään naapurini puoliso. Naapuri oli joutunut sairaalaan vakavan sairauskohtauksen takia. Nyt hänen vaimonsa halusi jakaa jonkun kanssa ahdistustaan, ja kun tiesi minut papiksi, rohkaistui tulemaan. Hän kiitti lopuksi keskustelusta ja sanoi, miten tärkeää tällainen tuki hänelle on. Vastasin toivotamalla voimia ja Jumalan siunausta ja jatkoin, että kovin vähän minä voin. Lopulta kukaan ihminen ei voi mitään, kun rajalle tullaan. Sitten viittasin krusifiksiin kotini seinällä: *”Tuossa on ainoa toivomme. Kristuksen kanssa ei ole mitään hätää.”*

Jokainen, joka on työssämme mukana, on mukana myös tällaisissa kohtaamisissa. Kun lahjoitat jotakin, teet mahdolliseksi sen, että joku ehkä kaukanakin kuulee evankeliumin ja näkee Kristuksen

ristin. Kun rukoilet puolestamme, pyydät Jumalaa laskemaan varjelevan kätensä yllemme, niin että pääsemme Pohjanmaan kelirikkoisia teitä tai Saksan ruuhkaisia autobahneja pitkin sinne, minne meidät on kutsuttu hyvää evankeliumia julistamaan. Mutta siksi kai sinäkin tässä työssä mukana olet, koska luostat. Jouduin sanomaan saksalaisrouvalle, että emme me ihmiset voi paljon mitään. Mutta sittenkin voimme valtavan paljon. Paavali kirjoittaa, että *”tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme”*. (2. Kor. 4:7) Hänkin puhuu lähetystehtävästä. Sanoo, ettei hän eivätkä toiset apostolit julista sanomaa itsestään (sepä olisikin nolo saarnan aihe!), vaan Jeesuksesta Kristuksesta, ja niin Jumalan kirkkaus, joka säteilee Kristuksen kasvoista, opitaan tuntemaan. Luepa tästä lehdestä Tuttu kasvo -haastattelu, jossa Farideh kertoo omasta tiestään kristityksi!

Siksi, hyvät työtoverit: Itsetarkoitus ei ole, että kartutamme Sleyn kassaa eikä se, että ”järjestämme toimintaa”. Sekään ei ole tarkoitus, että voimme laskea, montako lähettiä meillä on monellakin mantereella. Kaikein tarkoitus on se, Kristus löytää omansa, nostaa hänet olalleen, vie laumaansa ja kantaa kerran perille taivaan suureen juhlaan. Koska olen itse tästä osallinen, haluan myös osallistua tähän työhön. Ja samalla iloitsen kaikista teistä, jotka olette samasta syystä työssä mukana lahjoituksin ja rukouksin.

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

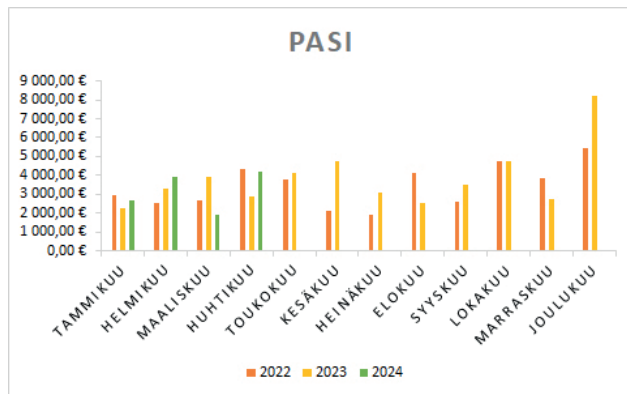
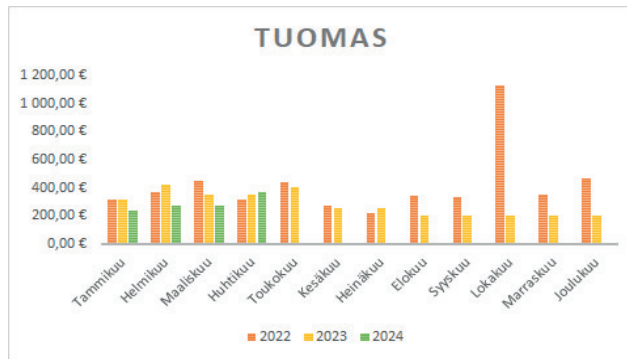
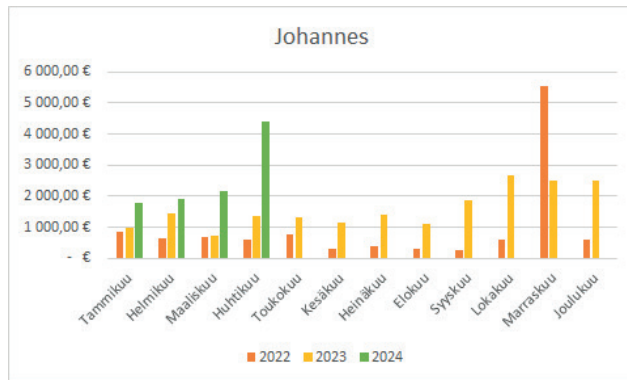
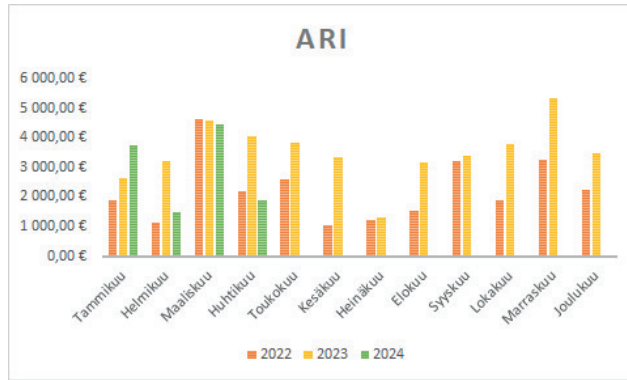
Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

Kirkonkirjat

Pääsiäisenä vietettiin taas suurta juhlaa. Kristuksen ylösnousemuksen päivänä iranilainen äiti sekä hänen 10-vuotias poikansa kastettiin Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen (Room. 6). Nämä ihmiset tietävät, että he elivät vailla niitä valtavia armolupa-uksia, jotka Jumala on lapsilleen antanut. Mutta nyt he ovat Jumalan lapsia ja suuren perinnön omistajia. Oli sykähdyttävää, miten voimakkaasti tämäkin nainen vastasi kastekysymyksiin!

Tapahtumia

Etelä-Pohjanmaa

21.6. perjantaina Esantuvan juhannusjuhla Lapuan Kauhajärvellä.

Ohjelma:

-Raamattutunti 18:00 Esantuvalla, Markku Niemelä

-Väliaika: kahvia, lettuja, makkaraa, ym.

- Siionin kannel –seurat 20:00 Esantuvalla,

Anssi Juupaluoma, Mauri Nygård, Tuomas Pulli, Raimo Lähteenmaa, Kappelin kannel –lauluryhmä

-Yöttömän yön messu 22:00 Kauhajärven kirkossa

Jussi Peräaho, Ari Juupaluoma

Keski-Pohjanmaa

21.6. Ohtakarın juhannusaaton juhla klo 17 Messu, iltapala ja kokko, kanteleen kansan juhannusseurat, illan päätteeksi esiintyy Innea-yhtye.

9.-11.8. Siikasafari Ohtakarın leirikeskuksessa. Mukana mm. Vesa Parpala, Ville Auvinen ja Sami Asp.

14.-15.9. Kokkolan evankeliumijuhla

Karimessut Ohtakarissa klo 18: 18.7., 29.8., 26.9., 31.10.

Pohjois-Suomi:

28.-30.6. Evankeliumijuhla Oulaisissa. Lisätietoa osoitteesta: www.evankeliumijuhla.fi

Kumpaan suuntaan äyskäröidään?

Johannes Häkämies, Sleyen Keski-Pohjanmaan piirivastaava

Rippikoulussa Hetankodalla vuonna 2013 eräs rippikaporukka oli soutelemassa Ounasjärvelä vailta vetäjien lupaa. He joutuvat vaikeaan tilanteeseen, sillä vettä kerääntyi veneen pohjalla. Veneen toisessa päässä ymmärrettiin vaara, ja eräs poika alkoi äyskäröidä vettä pois veneestä. Toisessa päässä vuorostaan ajateltiin syystä tai toisesta, että vettä tulee äyskäröidä veneeseen sisälle, siis väärään suuntaan. Motiivi tälle toiminnalle jäi mysteeriksi, kuten joskus poikien tekemisissä jää...

Kun ihminen on elämänsä veneen kanssa hädässä, hän usein alkaa äyskäröidä vettä. Tuhannen taalan kysymys kuitenkin on, kumpaan suuntaan hän sitä tekee. Etsiessään Jumalaa eksynyt alkaa etsiä vapahtajaa omasta sydäimestään ja kokemuksistaan. Synti on siinä, että yleisesti luullaan ihmisen kykenevän tavoittamaan kaikkivaltias päättelynsä ja tuntemustensa kautta. Juuri tämä on äyskäröintiä väärään suuntaan, ja vene alkaa vaarallisesti täyttyä vedellä. Jälleen huomataan, että lankeemus johtaa kääntymään sisäänpäin, ja katsomaan omaan napaan. Niinpä tila on lopussa pahempi kuin alussa. Jumalan antaman erityisen ilmoituksen, Raamatun sanan ulkopuolella äyskäröidään vettä veneeseen, vaikka kuinka hurskaat olisivat motiivit.

Jumalan on salattu, ja meille todellinen tieto hänestä avautuu ainoastaan siitä, mitä hän haluaa meille kertoa. Tämä katekismuksen opetus on käsittämättömän ajankohtainen tänäänkin. Elämme aikoja, jolloin Jumalasta arvailtaan kaikenlaista, ja rakennellaan mitä erikoisimpia uskonkäsityksiä pohjautuen ajan

henkeen. Mikäli Raamattua ei pidetä kokonaan pyhänä, toteutuu melkoinen maanvyörymä jalkojen alla koko ajan kiihtyvällä tahdilla, tai kääntyy veden kantamisen suunta veneeseen! Tarvitsemme yksinkertaista muistutusta siitä, että Pyhä Henki opettaa pyhien kirjoitusten kautta, mikä on Jumalan siunattu tie.

Johanneksen evankeliumin 14. luvun katkelman äärellä olen pohtinut: Miten voisi näiden jakeiden ääreltä lähteä pilkkomaan pyhää sanaa? Herra armahtakoon meitä kaikki siitä, ja tuokoon uskonpuhdistuksen äärelle aina, kun alamme rakentaa luulojemme varaan kuvaa Jumalasta, ilmoituksen sijaan. Kristuksen veri pesköön meidät puhtaaksi siitakin synnistä.

”Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. Se, joka ei minua rakasta, ei noudata minun sanaani – mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun omani, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut.”

Äyskäröidä tulee Jeesuksen lähteellä. Elävää vettä sielun virvoitukseksi ja elämäksi. Jano sammuu, kuin Sykarin kaivolla samarialaisen naisen kohdalla. Ounasjärven veteen verrattuna tämä vesi on aivan toisenlaista, ja sitä voi äyskäröidä sisään turvallisilla miehillä. Sen ihmeellisyydestä olemme saaneet tulla osallisiksi jo kasteen hetkestä alkaen. Vapahtajan siunaamaa kesää kaikille!

Meillä on mistä laulaa!

Siikasafari 9.-11.8.2024 Ohtakarın leirikeskuksessa

Perjantai 9.8.

Juontajana Reeta ja Vesa Hynninen

klo 18 Alkajaisseurat "Taivas on auki"

Juonto:

Puheet: Jarmo Finnilä, Helvi Syrjälä,

Vesa Hynninen

Säestys: Janne Salmela

klo 19:30 Iltapala

Klo 20 Raamattuopetus "Mikä aika on nyt?" - Vesa Parpala

Lauantai 10.8.

Juontajana Teija Pajukoski

klo 8.30 aamupala majoittujille

klo 10 Raamattuopetus "Anna pelastuksen riemu": Hannu

Kippo, Säestys: Aki Kaariniemi

11.30 Iounas

klo 12.30 Siionin kannel 150v - "Retki laulujen taakse"

Markku Niemelä, Säestys: Aki Kaariniemi

klo 14.00 Kahvit

Klo 15 Riemumessu + saarnapyhäkoulu

Säestys: Mio Haveri band

Liturgi: Ville Auvinen

Saarna: Johannes Häkämies

Pyhäkoulu: Paivi ja Joni Klemola

16.30 päivällinen

klo 18:00 Raamattuopetus "Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat" - Ville Auvinen - lapsille omaa toimintaohjelmaa,

Säestys: Henna-Maria Harju

klo 19.00 Konsertti Sami Asp - vapaa pääsy, kolehti

klo 20.00 Iltapala

klo 21.00 Siikkarijamit "Lahja jonka sain": Sami

Asp, Henna-Maria Harju,

säestys: Henna-Maria Harju

Sunnuntai 11.8.

Juontajana Anna Kaustinen

10.00 Messu Lohtajan kirkossa

11.30 Iounas

13.00 Evankeliumijuhla "Silmäisi eteen Jeesus"

Puheet: Esa Polso, Miika Lehtinen, Leena

Ylimäki, Säestys: Kauko Erkkilä

14.00 väliaika

14: 30 Evankeliumijuhla jatkuu "Uusi virsi sitten siellä" - Musiikin ja puheiden kautta Sirpa Läspä ja Sirpa Klapuri

n. klo 15.15 Päätösrukous Johannes Häkämies